

Nu vet vi vem Backenroth är

GRÄNGESBERG

Det var egentligen Claes Jansson sjungande Nat King Cole som publiken hade kommit för att uppleva.

I sitt släptåg hade "bluestrollet" Jansson veteranerna Kjell Öhman och Rune Gustavsson, kända för, bland mycket annat, allsångsprogram på Skansen och country hos "Kvinnaböske" i dennes skånska lada (Öhman) och för att ha jazzmusikens mest orubbliga pokerface (Gustavsson).

Det har hörts flera förklaringar varför Rune G. Inte direkt skrattar ihjäl sig på scenen. En gav han själv på Cassels scen:

- Jag ser faktiskt ut så här när jag är glad!

En annan som hörts är:

- Jag försökte skratta en gång, men det var inge kul...

Trots alla dessa kändisar på scenen så var det mest gruppen fjärde man som man hörde de flesta kommentarerna om i trängseln i Cassels foajé efter konserten - Hans Backenroth.

För de flesta var det ett nytt ansikte, och nya flinka fingrar, men vid det här laget har vi faktiskt haft tillfälle att höra honom i våra trakter med en viss regelbundenhet under ganska långt tid.

Ny favorit. Basisten Hans Backenroth, numera välkänd för publiken i Västerbergslagen.

Foto: BERTIL DANIELSSON

Första gången var en kväll på Hammarbacken 1993 när den rödlätte och försynte värmlänningen stod i magasinet och pumpade fram Lena Jansson och Lennart "Jonken" Jonsson till stordåd med sin dånande och pulserande kontrabas på ett sätt som storligen imponerade. Sedan dess har han dykt upp i grannskapet - exempelvis Fagersta med Ronnie Gardiners grupp - och vid snart

sagt alla festivaler inom rimligt bilavstånd.

Vad som mest imponerar med denne Red Michells arvtogare är att han lyckas med såväl extremt fingerfärdigt solospel, som stadigt komp och fantasifulle gånger bakom solisterna.

Själv är han en smula förvånad över den förvåning han väcker med att kunna spela den här musiken med sån stilkänsla trots

att han är, rent åldersmässigt, att betrakta som något av en pojkvasker vid sidan av de flesta svenska jazzmusiker i dag.

Visst har han också spelat elbas, med Jaco Pastorius som förebild, men så småningom var det namn som just Red Mitchell som fick honom att ta till den härliga ståbasen.

- Det är väl ingenting konstigt med att spela en sorts musik även om man inte råkar vara uppfödd med just den, noterar den försynte värmlänningen som har blivit något av alla veteraners favoritbasist trots, eller kanske tack vare, sin ungdomlighet. Han är född i Karlstad 1966 och av samma framgångsrika värmländska jazzgeneration som trumpetaren Johan Setterlind (med Monica Borr-fors i Cassels).

Trots sin relativa ungdom har Hans Backenroth spelat med "alla" och lärt ännu flera att hantera det instrument som verkar så otymligt men som i hans händer framstår som klart möjligt att tämja. Under ett antal år var han nämligen också lärare vid "Ackis". I mån av tid. Han är, som sagt, hårt uppbokad.

BERTIL DANIELSSON

0240-88202

bertil@nyalt.se